

1. FEJEZET

KECSKE ÚR

és a Desiro

Kecske Úr reggel fölkel, sebtében felkapta vasutasöltönyét és kiszaladt a székesfehérvári állomáshoz vezető utcára. Útközben megnézte a telefonját. Kár volt annyira rohannia. A kijelző közepén villogó óra még csak háromnegyed nyolcat mutatott. Kecske Úr innentől kezdve ráérősen ballagott a platánfák árnyékában, amelyek az utat szegélyezték.

Kecske úr vonatvezető volt. Minden nap kigyalogolt a vasútállomásra, szállította ide-oda az utasokat. Egyhangú munkája volt, de ő szeretett vonatokat vezetni.

Egész pontosan 7 óra ötvennyolc perckor szolgálatra jelentkezett a forgalmi irodában. Az ügyeletes forgalmista (akit Álmosnak hívtak) álmosan írta be a főkönyvbe Kecske Úr nevét. Kecske Úr ezután megkapta a vonat kulcsát.

Megnézte a ráragasztott feliratot és csendesesen szitkozódott a fogai között. Éppen Székesfehérvár legrozogább Desiro-jára osztották be. Ez a makacs vonat (legalábbis a vasutasok elmondása szerint) minden helyzetben képes elromlani. Ráadásul (ezt Kecske Úr nem igazán hitte el) minden indításkor a fedélzeti számítógép képernyőjén megjelenik egy csúnya szó. Kecske Úr eddig még sosem vezette ezt a Desiro-t, de a vonatvezetők mende-mondái után nem is nagyon akart.

Aggodalma, hogy a gép elromlik, rögtön beigazolódott, amikor megpróbálta kinyitni az ajtót. A fémváz nyekergett, meg recsegett, de nem akart kinyílni. A hangosbemondó pedig sokadszorra szólította fel Kecske Urat, hogy induljon el a vonattal.

Kecske Úr végső kétségbeesésében magához intett egy pályaőr. Az jól megnézte, meg nyomkodta az ajtót, de az még így sem akart kinyílni. A pályaőr végső kétségbeesésében belerúgott az ajtóba. Abban megpattant valami és láss csodát... Kinyílt.

Kecske Úr belépett a vezetőállásba és nem túl kellemes érzéssel beleírta a vonatkönyvbe:

426 002 – Desiro motorvonat

Indulás 8:06 perckor, 6 perc késéssel. A vonat üzemképes.

Kecske Úr

Ezután bekapcsolta a fedélzeti számítógépet. A meglepetéstől majdnem hanyatt esett.

A képernyőn az alábbi felirat villódzott:

Szia Kecske Úr!

Kecske Úr meglepetten makogta vissza:

- Ööööö... Szia.

Ekkor megjelent a képernyőn egy második felirat:

A vonat üzemképes.

Kecske Úr ezt motyogta:

- Biztos csak káprázat.

Azzal beindította a vonat motorját. A vasszerkezet enyhén megremegett, és a Desiro begördült a 3. vágányra. Az utasok felszálltak, Kecske Úr megnyomta az AJTÓK BEZÁRÁSA gombot. A vonat egyet zökkent, és elindult a Balaton felé.

Balatonalmádi magasságában a vonat döccent egy jókorát. Kecske Úr felriadt. Mi történt? Hol van? Elbóbiskolt volna? Ekkor kapott észbe. Lehet, hogy az elalvása balesethez vezetett? Ám a Desiro képernyőjén megjelent egy felirat.

Ne aggódj, nem történt semmi baj.

Kecske Úr megnyugodva szusszant egyet. Ha a vonat azt mondta, hogy nincs semmi baj, akkor biztos nem siklottak ki. Micsoda? A vonat mondta? Újra ránézett a képernyőre, de a felirat addigra már eltűnt róla.

Néhány nappal később:

Kecske Úr vidáman ballagott ki Székesfehérvár állomására. El tudta intézni a forgalmistánál, hogy ezentúl őt osszák be arra a feladatra, hogy a 002 pályaszámú Desirót vezesse. Már megbarátkozott azzal a gondolattal, hogy a Desiro mindenféle mondatokat jelenít meg a kijelzőn. Nem egyszer emlékeztette hibára Kecske Urat, sőt, még akkor is befékezte önmagát, amikor piros lámpát kaptak és Kecske Úr elfelejtette csökkenteni a sebességet. Ráadásul útközben össze is barátkoztak, ugyanis a Desiro csak őt tartotta szimpatikus vezetőnek. (Az unszimpatikusoknak általában egy csúnya szót szokott kiírni.) Ezért Kecske Úr nagyon várta az újabb találkozást és igencsak meglepte, amikor a Desirót nem találta a szokott helyén.

Berohant a forgalmi irodába és megkérdezte:

- Hogyhogy nincs a Desiro a szokott helyén?

A forgalmista készségesen válaszolt:

- Nemrég vitték el szervizbe. Valami gond volt a motorjával és a vezetőfülke ajtajával. Ó, majdnem elfelejtettem mondani. A főnöke azt mondta, ma szabadnapot kap.

Kecske Úr megköszönte az információt. Megfordult, és elballagott hazafelé.

Eközben pár kilométerrel odébb, a szervizben dolgozó emberek jelentést tettek a főnöknek.

- 426 002 pályaszámú Desiro megjavítva. Hibák: rosszul működő ajtó és vonatmotor. A munkások már csak az Ön parancsára várnak, hogy visszaállítsák a vonatot Székesfehérvár állomásra. - zihálta egy kopasz munkás.

- Rendben. Magam is megyek egy kört a vonattal a próbapályán. Ha rossz munkát végeztetek, ne is álmodjatok fizetésemelésről! - Azzal felpattant a vonatra és beindította a motort.

Azután káromkodott egy jó nagyot. Még hozzá éppen azt a szót használta, ami a vonat képernyőjén megjelent.

Ugyanis azon egy csúnya szó állt.

Mérgesen rákiabált a munkásokra. - Magyarázzák meg nekem ezt! - és a képernyő felé bökött. A kopasz munkás odanézett.

- Mi a gond? Én nem látok semmit.

A főnök ránézett a képernyőre. De arról már eltűnt a csúnya szó! Megdörzsölte a szemét egyszer, és még egyszer.

A kijelzőn csupán ez virított:

A vonat üzemképes.

Egy nappal később:

Kecske Úr egész pontosan 7 óra negyvenkilenc perckor szolgálatra jelentkezett a forgalmi irodában. Az ügyeletes forgalmista álmosan írta be a főkönyvbe a nevét. Kecske Úr ezután úgy rohant ki az irodából, mintha üldöznék. Szemével a Desirót kereste.

Nem is csalódott. A szerelvény ott vesztegelt az egyik oldalvágányon. Mellette éppen az állomásfőnök állt a kopasz munkással. Éppen az utóbbi beszélt:

- Most az egyszer megszereltük ezt a szerelvényt, de cégünk többet nem javít Desirókat.

Kecske Úr sejtette, miért van ez.